

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel

zaaknummer / rolnummer: C/09/414930 / HA ZA 12-339

Vonnis van 13 februari 2013

in de zaak van

de vereniging met volledige rechtsbevoegdheid
RÉSEAUX IP EUROPÉENS NETWORK COORDINATION CENTRE (RIPE NCC),
gevestigd te Amsterdam,
eiseres,
advocaat mr. D. Knottenbelt te Rotterdam,

tegen

DE STAAT DER NEDERLANDEN (MINISTERIE VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE),

waarvan de zetel is gevestigd te 's-Gravenhage,
gedaagde,
advocaat mr. W. Heemskerk te 's-Gravenhage.

Partijen zullen hierna RIPE en de Staat genoemd worden.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- de dagvaarding van 2 maart 2012, met producties (1 t/m 12);
 - de conclusie van antwoord, met producties (1 t/m 11);
 - het tussenvonnis van 4 juli 2012, waarbij een comparitie van partijen voor de meervoudige kamer is gelast;
 - de akte tot vermeerdering van eis en overlegging van productie 13;
 - het proces-verbaal van comparitie van 29 november 2012;
 - de pleitaantekeningen waarvan de advocaten zich ter comparitie hebben bediend;
 - de brief van de advocaat van RIPE van 18 december 2012.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald op heden.

2. De feiten

2.1. RIPE is een vereniging. Haar leden zijn overwegend internet- en telecomaanbieders, onderwijsinstellingen en overheidslichamen. RIPE ontplooit voor haar leden en het algemene publiek activiteiten in verband met het technisch functioneren van het wereldwijde internet.

2.2. RIPE is in Europa verantwoordelijk voor de distributie en registratie van IP-adressen, unieke adressen bestemd voor de communicatie tussen computers en andere apparatuur via het internet. Op het hoogste niveau vindt allocatie van IP-adressen plaats door de Internet Assigned Numbers Authority, die IP-adressen in grote blokken distribueert aan vijf Regional Internet Registrars (RIR's). Iedere RIR heeft zijn eigen servicegebied. RIPE is één van de vijf RIR's. RIPE deelt IP-adressen uit in blokken of reeksen. Local Internet Registries (LIR's, in de praktijk vaak internet providers die lid zijn van RIPE) vragen IP-adresreeksen aan bij RIPE, van waaruit zij hun klanten kunnen voorzien van individuele IP-adressen of kleinere IP-adresreeksen. De distributie en registratie van IP-adressen geschiedt aan de hand van beleid dat wordt geformuleerd door de bredere gemeenschap van belanghebbenden (de zogenoemde RIPE Community).

2.3. RIPE houdt bij welke IP-adressen zij heeft gedistribueerd respectievelijk geregistreerd in een interne database, de Registratie Database. RIPE biedt aan haar leden een beperkte toegang tot het systeem om bepaalde aanpassingen (zoals adreswijzigingen) door te geven. RIPE houdt tevens een openbare database bij, de RIPE Database. Voor een deel wordt deze database door RIPE gevuld vanuit – en gesynchroniseerd met – informatie uit de Registratie Database. Voor een ander deel wordt de RIPE Database zelfstandig gevuld en bijgehouden door derden. Een onderdeel van deze database is de RIPE Routing Registry. Deze database bevat informatie, die niet door RIPE zelf maar door haar leden en andere derden wordt bijgehouden, over hoe de verschillende onderdelen van het wereldwijde internet technisch met elkaar verbonden zijn.

2.4. Onder de codenaam "Operation Ghost Click" heeft in de Verenigde Staten in het najaar van 2011 het Federal Bureau of Investigation (FBI) in samenwerking met de NASA Office of Inspector General en de politie- en veiligheidsdiensten van Estland, een vanuit Estland opererende organisatie van cybercriminelen opgerold. Computerservers zijn in beslag genomen en ten minste zeven verdachten worden strafrechtelijk vervolgd. Tegen hen is de verdenking gerezen dat zij vanaf 2007 tot oktober 2011 ten minste vier miljoen computers in meer dan honderd landen, waaronder Nederland, hebben geïnfecteerd met kwaadaardige software (malware). Deze malware paste de instellingen van de domeinnaamsserver (DNS-server) van de computergebruikers aan. De DNS-server bepaalt met welk IP-adres de computer contact opneemt als de gebruiker een bepaalde domeinnaam opgeeft. De malware van de Estse bende verving ongemerkt de IP-adressen van de DNS-servers van de internetproviders van de gebruikers door IP-adressen van DNS-servers van de verdachten zelf. Dit gaf de verdachten de gelegenheid computergebruikers die bepaalde – door de verdachten te selecteren – websites wilden bezoeken, door te sturen naar websites die door de verdachten werden beheerd.

2.5. De FBI heeft op verschillende locaties in de Verenigde Staten de 'valse' DNS-servers in beslag genomen. Deze servers zijn niet 'uit de lucht' genomen, omdat dit tot gevolg zou hebben gehad dat de geïnfecteerde computers feitelijk van het internet afgesloten zouden zijn, omdat bij de ingetypte domeinnamen geen IP-adressen meer gevonden zouden kunnen worden. Om dit te voorkomen heeft het FBI de Amerikaanse rechter om een zogenoemde Protective Order verzocht. Op 3 november 2011 heeft de Amerikaanse rechter de Protective Order verleend en alle valse DNS-servers onder bewind gesteld van het Internet Systems Consortium (ISC). Het ISC heeft de valse DNS-servers vervangen door DNS-servers met de goede instellingen. Voorts is ISC in de Order opgedragen te inventariseren welke computers geïnfecteerd zijn met de malware en wijzigingen in de

registratie van de betreffende IP-adressen te blokkeren. Aanvankelijk gold de maatregel tot 8 maart 2012. Op 5 maart 2012 heeft de Amerikaanse rechter deze periode verlengd tot 9 juli 2012.

2.6. Op 3 november 2011 hebben de Amerikaanse justitiële autoriteiten een rechtshulpverzoek gedaan aan de Nederlandse autoriteiten en verzocht om te bewerkstellingen dat de onder 2.5 genoemde Protective Order wordt geëffectueerd voor zover daarbij de medewerking nodig is van RIPE.

2.7. Naar aanleiding van dit rechtshulpverzoek heeft de heer G.A. Wind, inspecteur van politie, werkzaam bij het Team High Tech Crime van de Dienst Nationale Recherche (THTC) op 8 november 2011 een bevel aan RIPE gegeven dat is gegrond op artikel 2 van de Politiewet 1993 (Pw). Dit bevel (hierna: het bevel) luidt – voor zover relevant – als volgt:

“In opdracht van de officier van justitie bij het Landelijk Parket, mr. L.J.A. van Zwieten,

Geeft hierbij opdracht aan:

RIPE NCC

Statutair gevestigd te Amsterdam,

Om ter bescherming van de openbare orde en handhaving van de rechtsorde te handelen overeenkomstig de tekst van het Amerikaanse rechterlijke bevel, met betrekking tot de navolgende IP-ranges:

(...)

Van het effectief zijn van deze maatregelen dient mededeling te worden gedaan aan ondergetekende op uiterlijk 8 november 2011. Indien en voorzover de uitvoering van dit bevel voor RIPE technisch niet mogelijk is, dient hiervan zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk op 8 november 2011 mededeling te worden gedaan aan ondergetekende.

Deze maatregelen dienen van kracht te zijn in de periode van 8 november 2011 tot en met 22 maart 2012.”

2.8. RIPE heeft aanvankelijk uitvoering gegeven aan dit bevel. Op 11 november 2011 heeft RIPE aan de officier van justitie bericht dat er aan haar zijde discussie is ontstaan over het bevel en dat zij bezig is om de rechtsgeldigheid en reikwijdte van het bevel te laten toetsen. Vanaf dat moment is er op verschillende moment contact geweest – per telefoon en per e-mail – tussen (de advocaten van) RIPE en de officier van justitie waarbij de rechtsgeldigheid en reikwijdte van het bevel onderwerp van bespreking was.

2.9. Bij brief van 20 december 2011 heeft de officier van justitie – voor zover relevant – het volgende aan RIPE geschreven:

“Hoewel het RIPE in beginsel niet vrij staat om het bevel van 8 november 2011 te negeren, acht ik het thans evenwel niet opportuun om andere, zwaarwegende dwangmiddelen in te zetten om te voorkomen dat de registratie van de betreffende IP-blokken kan worden gewijzigd. Dat betekent dat ik op dit moment niet zal overgaan tot beslaglegging op (delen van) de administratie van RIPE en/of vervolging van RIPE terzake van de overtreding van artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht of enig ander strafbaar feit.

Wel merk ik hierbij op dat, indien RIPE binnen de in het bevel van 8 november 2011 genoemde periode enige wijziging in de registratie toestaat als direct gevolg waarvan de genoemde IP-blokken crimineel worden geëxploiteerd, waardoor een onmiddellijke, directe dreiging ontstaat voor de Nederlandse rechtsorde, ik deze beslissing kan herzien.”

2.10. Bij brief van 5 januari 2012 heeft RIPE aan de officier van justitie medegedeeld dat zij zich niet gehouden acht tot naleving van het bevel en dat de bevrozing van de IP-adressen per direct zal worden opgeheven. RIPE heeft het Openbaar Ministerie tevens

verzocht te bevestigen a) dat het geen bevoegdheid heeft beslag te leggen op (delen van) de administratie van RIPE teneinde registratie van IP-adressen tijdelijk te bevriezen en b) dat het niet onaangekondigd zou overgaan tot beslaglegging of andere dwangmaatregelen. Bij e-mailbericht van 10 januari 2012 heeft de officier van justitie RIPE geantwoord dat hij de brief van 5 januari 2012 voor kennisgeving aannam en dat hij, indien in de toekomst gelegen feiten en omstandigheden hem daartoe aanleiding gaven, naar bevind van zaken zou handelen. Op 10 januari 2012 heeft RIPE de bevrozing van de IP-adressen als genoemd in het bevel opgeheven. Hierop is geen (re)actie van de zijde van het Openbaar Ministerie richting RIPE gevolgd.

3. Het geschil

3.1. RIPE NCC vordert na een vermeerdering van eis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

- i) voor recht te verklaren dat RIPE rechtens niet gehouden is uitvoering te geven aan enig bevel op grond van artikel 2 Pw, althans een bevel op grond van artikel 2 Pw dat strekt tot bevrozing van de registratie van IP-adressen of – adresreeksen;
- ii) de Staat te verbieden om RIPE te vervolgen op grond van artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht (Sr) of anderszins jegens haar strafrechtelijke dwangmiddelen toe te passen wegens niet-naleving van het bevel, of een ander op artikel 2 Pw gebaseerd bevel, althans een op artikel 2 Pw gebaseerd bevel dat strekt tot bevrozing van de registratie van IP-adressen of –adresreeksen;
- iii) voor recht te verklaren dat de administratie van RIPE, voor zover behelzend de registratie van IP-adressen en -adresreeksen, niet vatbaar is voor beslag, althans niet teneinde de registratie van IP-adressen of – adresreeksen tijdelijk of blijvend te bevriezen, althans niet ten behoeve van het herstellen van de schadelijke gevolgen van beweerdelijk door derden mede met gebruikmaking van die IP-adressen of – adresreeksen aangerichte schade;
- iv) de Staat te verbieden beslag te leggen op de administratie van RIPE, althans voor zover behelzend de registratie van een of meer IP-adresreeksen, althans teneinde de registratie van IP-adresreeksen tijdelijk of blijvend te bevriezen, althans ten behoeve van het herstellen van de schadelijke gevolgen van beweerdelijk door derden mede met gebruikmaking van die IP-adressen of – adresreeksen aangerichte schade;
- v) voor recht te verklaren dat de Staat geen andere strafvorderlijke dwangmiddelen tot haar beschikking heeft om bevrozing van de registratie van IP-adressen of – adresreeksen te bewerkstelligen of af te dwingen;
- vi) de Staat te verbieden om jegens RIPE andere strafrechtelijke dwangmiddelen toe te passen om bevrozing van registraties van IP-adressen of adresreeksen te bewerkstellingen;
- vii) voor recht te verklaren dat RIPE rechtens niet gehouden was het bevel na te leven;
- viii) voor recht te verklaren dat de Staat jegens RIPE onrechtmatig heeft gehandeld door, onder de omstandigheden als in de dagvaarding geschetst, te dreigen met beslaglegging op en sequestratie van de administratie van RIPE of onderdelen daarvan;

-
- ix) de Staat te verbieden te dreigen met beslaglegging op de administratie van RIPE of onderdelen daarvan teneinde te bewerkstelligen dat de administratie van een of meer (reeksen van) IP-adresregistraties wordt bevroren;
 - x) de Staat te veroordelen in de kosten van deze procedure.

3.2. RIPE heeft aan haar vordering onrechtmatig overheidshandelen ten grondslag gelegd en heeft in dit verband – samengevat – het volgende aangevoerd.

Het bevel op grond van artikel 2 Pw. is niet afdwingbaar, derhalve is RIPE niet gehouden tot naleving van dit bevel. Het Openbaar Ministerie heeft geen bevoegdheid om (tijdelijk) beslag te leggen op administratie van RIPE met het oog op de bevroering van registraties van IP-adressen of het in gebruik geven van IP-adresreeksen aan het FBI. Het Openbaar Ministerie heeft ook geen andere strafvorderlijke bevoegdheid om het door hem gewenste doel te bereiken. Zelfs als er voor de door de Staat beoogde en gedreigde ingrepen een strafvorderlijke grondslag kan worden gevonden, vormen deze een ongerechtvaardigde inbreuk op diverse grondrechten.

De handelwijze van de KLPD en het Openbaar Ministerie jegens RIPE is bezwarend en schadelijk geweest en zorgt voor een blijvende bedreiging van de (continuïteit van de) bedrijfsvoering van RIPE, de integriteit van haar computersystemen en het veilig en onbelemmerd functioneren van het internet. RIPE vordert daarom verklaringen voor recht en verboden gericht op het verduidelijken en beschermen van haar rechtspositie, die van haar leden en die van andere gebruikers van het internet. RIPE wenst duidelijkheid te krijgen over de vraag of zij rechtens gehouden was en is het bevel op grond van artikel 2 Pw op te volgen en over de vraag of het Openbaar Ministerie andere, zwaardere dwangmiddelen mag inzetten om het beoogde doel - bevroering van IP-adressen - te bewerkstelligen.

3.3. De Staat voert gemotiveerd verweer.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

vooraf

4.1. De rechtbank is - evenals de Staat - van oordeel dat uit de e-mailcorrespondentie zoals die in de gedingstukken is opgenomen blijkt dat RIPE in een zeer vroeg stadium betrokken is in uitvoering en intensief overleg, welk overleg uiteindelijk onder meer heeft geresulteerd in de afgifte van het bevel van 8 november 2011. RIPE is niet alleen vroegtijdig geïnformeerd over het Amerikaanse strafrechtelijk onderzoek, maar heeft ook een stem gehad in de bewoordingen van de door de Amerikaanse rechter op 3 november 2011 afgegeven Protective Order en is van tevoren gekend in het voornemen van de Nederlandse justitiële autoriteiten om in dit kader een bevel op grond van artikel 2 Pw. aan haar te geven. RIPE heeft steeds actief aan overleg deelgenomen en op zijn minst de indruk gewekt de gevolgde gang van zaken volledig te onderschrijven en ten volle te zullen meewerken aan de uitvoering van het bevel.

4.2. Pas na de afgifte van het bevel heeft RIPE aan de officier van justitie kenbaar gemaakt dat zij (toch) vraagtekens zet bij de rechtmatigheid van het gegeven bevel. Per e-mailbericht van 11 november 2011 heeft RIPE aan de officier van justitie geschreven dat zij

doende was om advies in te winnen over de rechtsgeldigheid en het bereik van het bevel. Tot 10 januari 2012 heeft RIPE op vrijwillige basis uitvoering gegeven aan het bevel. De officier van justitie heeft geen consequenties verbonden aan de mededeling van RIPE van 5 januari 2012 dat zij de bevrozing van de betrokken IP-adressen op zou heffen. Het bevel is op 22 maart 2012 geëxpireerd.

4.3. Ter comparitie heeft RIPE verklaard dat het vrijwillig bevrozen van de IP-adressen technisch gezien geen impact heeft (gehad) op haar bedrijfsvoering. De impact van de bevrozing van IP-adressen op RIPE is, zo stelt zij, een lange termijn-effect, te weten verlies van vertrouwen van de leden van RIPE en de Ripe Community en daarmee op den duur ook verlies van utiliteit van de database.

4.4. RIPE vordert verklaringen voor recht en verboden gericht op het verduidelijken en beschermen van haar rechtspositie, die van haar leden en die van andere gebruikers van het internet. De rechtbank komt echter niet toe aan een beantwoording van de rechtsvragen die RIPE in deze procedure met dit doel aan de rechtbank heeft voorgelegd. De rechtbank zal dat hieronder toelichten.

4.5. Vooropgesteld wordt dat voor de ontvankelijkheid van een vordering tot verklaring voor recht en/of een verbod is vereist dat de eiser een concreet belang in de zin van artikel 3:303 BW heeft bij die vordering. Ten aanzien van de verbodsactie betekent dit dat moet worden vastgesteld dat er een voldoende grote kans is, een reële dreiging, dat de handelingen waarop de vordering ziet in de voorzienbare toekomst zullen worden verricht. Voor toewijzing van een vordering tot verklaring voor recht dient verder te zijn voldaan aan artikel 3:302 BW, waarin is bepaald dat de verklaring slechts wordt gegeven op vordering van een bij de rechtsverhouding onmiddellijk betrokken persoon. De eis van een rechtsverhouding houdt, volgens vaste jurisprudentie, in dat aan de verklaring enig rechtsgevolg moet kunnen worden verbonden.

verbod tot vervolging?

4.6. Vast staat dat de officier van justitie geen vervolging tegen RIPE heeft ingesteld vanwege het niet (langer) voldoen aan het bevel van 8 november 2011. RIPE heeft zich op het standpunt gesteld dat zij zich als gevolg van het door de officier van justitie in de brief van 20 december 2011 (zie 2.9) gemaakte voorbehoud in een situatie bevindt dat zij nog altijd het risico loopt dat alsnog vervolging tegen haar wordt ingesteld wegens overtreding van artikel 184 lid 1 Sr. Dit voorbehoud is geen omstandigheid die een concrete en reële dreiging van vervolging en daarmee van (gesteld) onrechtmatig handelen oplevert. Nu uit niets blijkt van een voornemen van de officier van justitie, laat staan een concreet voornemen, om tot vervolging van RIPE over te gaan, heeft RIPE bij het onder 3.1. ii genoemde verbod geen concreet belang in de zin van artikel 3:303 BW.

verbod tot (dreiging met) beslaglegging of inzet andere dwangmiddelen, vatbaarheid voor beslag

4.7. RIPE heeft gevorderd (zie 3.1. onder iv) dat de Staat wordt verboden om beslag te leggen op de administratie van RIPE voor zover die de registratie van IP-adressen en -adresreeksen betreft. Deze vordering strandt om meerdere redenen. Van belang is dat van beslaglegging feitelijk geen sprake is geweest en dat er geen enkel aanknopingspunt is om te

veronderstellen dat de officier van justitie thans het concrete voornemen heeft onder RIPE beslag te leggen. Het in 4.6 genoemde voorbehoud van de officier van justitie vormt niet een dergelijk aanknopingspunt. RIPE heeft bij het gevraagde verbod dan ook geen belang in de zin van artikel 3:303 BW; er is geen sprake van een concrete en reële dreiging van (vermeend) onrechtmatig handelen. Ook ontbreekt het RIPE, tegen de achtergrond van het voorgaande, aan voldoende belang bij de gevorderde verklaring voor recht (3.1. onder iii) dat (kort gezegd) de registratie van IP-adressen en -adresreeksen, niet vatbaar zijn voor beslag.

4.8. Uit het arrest van de Hoge Raad van 21 december 2001, NJ 2002, 217 volgt dat bij de beoordeling van de vraag of belang bestaat bij een vordering tot een verklaring voor recht dat in de toekomst te verrichten handelingen onrechtmatig zijn, zal moeten worden getoetst of die handelingen op zodanige wijze zijn geformuleerd dat in alle daardoor bestreken gevallen sprake is van onrechtmatigheid. Niet valt in te zien dat iedere vorm van beslaglegging onder RIPE in de toekomst bij voorbaat onrechtmatig is. De Staat heeft – terecht – aangevoerd dat beslaglegging ter uitvoering van een internationaal rechtshulpverzoek slechts plaatsvindt na toestemming van de rechter-commissaris (artikel 552n Sv) en gesteld noch gebleken is dat de officier van justitie bij een mogelijke beslaglegging in de toekomst de voorgeschreven procedure niet in acht zal nemen. RIPE heeft zich steeds op het standpunt gesteld dat zij een rechterlijk bevel in ieder geval zal opvolgen. RIPE wenst aldus een verbod (bedoeld in 3.1. onder ix) op toekomstige handelingen waarvan niet kan worden gezegd dat die in alle gevallen onrechtmatig zullen zijn.

4.9. De verklaring voor recht dat de Staat jegens RIPE onrechtmatig heeft gehandeld door te dreigen met beslaglegging op en sequestratie van (onderdelen van) de administratie van RIPE (3.1. onder viii), is evenmin toewijsbaar. RIPE heeft gesteld dat de officier van justitie in telefoongesprek met haar advocaten op 29 november 2011 heeft gezegd dat “als RIPE niet mee zou werken, hij zich geroepen voelde om werk te maken van de beslagoptie” en dat zij “uit de toon waarop de officier van justitie sprak” kon worden afgeleid dat er “een concreet beslagvoornemen” was. De Staat heeft gemotiveerd betwist dat van dreiging met beslaglegging sprake is geweest. Volgens de Staat heeft de officier van justitie in bedoeld telefoongesprek de mogelijkheid van beslaglegging genoemd en is er “verkennend” gesproken over de wijze waarop beslaglegging zou kunnen plaatsvinden. De rechtbank is van oordeel dat door RIPE, in het licht van de gemotiveerde betwisting door de Staat, onvoldoende feiten en omstandigheden heeft gesteld die – indien bewezen – de conclusie kunnen dragen dat van een werkelijke dreiging met beslaglegging sprake is geweest. De vordering mist aldus feitelijke grondslag. Zelfs als daarover anders zou moeten worden geoordeeld, kan dit RIPE niet baten omdat in het licht van het in de vorige paragraaf overwogene niet kan worden volgehouden dat de gestelde dreiging onrechtmatig handelen van de Staat opleverde.

4.10. RIPE heeft daarnaast nog gevorderd dat de Staat wordt verboden om jegens haar strafrechtelijke dwangmiddelen toe te passen wegens de niet-naleving van het bevel of teneinde bevestiging van IP-adressen te bewerkstelligen, anders dan in de vorm van beslaglegging (3.1. onder vi). Van een reële dreiging dat de Staat dwangmiddelen zal toepassen is, zoals gezegd, niet gebleken zodat RIPE geen belang heeft bij haar vordering. Overigens heeft RIPE niet concreet gemaakt om welk ander dwangmiddel dan een bevel of

beslag het zou kunnen gaan. De vordering tot afgifte van een verklaring voor recht met nagenoeg dezelfde strekking (3.1. onder v) deelt hetzelfde lot als de verbodsactie.

overige vorderingen

4.11. In het voorgaande is aan de orde gekomen dat in de stellingen van RIPE geen deugdelijke grondslag ligt besloten voor de door haar hiervoor onder 3.1 weergegeven vorderingen strekkende tot het verbieden van – kort gezegd – vervolging, (dreigen met) beslaglegging en de toepassing van andere strafvorderlijke dwangmiddelen. Dan resteert de vraag of er gronden bestaan voor de toewijzing van het onder 3.1 onder i) en vii) gevorderde. Het betreft de verklaring voor recht dat RIPE rechtens niet gehouden is uitvoering te geven aan enig bevel op grond van artikel 2 Pw. en de verklaring voor recht dat RIPE niet gehouden was het bevel na te leven. Nu RIPE niet heeft gesteld welk ander rechtsgevolg dan de (niet toewijsbare) verboden zij aan de verklaring van recht wenst te verbinden en in de omstandigheden van het geval ook niet valt in te zien welk ander rechtsgevolg hieraan valt te verbinden, luidt de conclusie van de rechtbank dat RIPE ook bij deze vorderingen geen concreet belang heeft als bedoeld in artikel 3:302 BW.

tot slot

4.12. De slotsom van het voorgaande is dat RIPE niet ontvankelijk is in haar vorderingen. De overige stellingen van partijen behoeven geen bespreking meer.

proceskosten

4.13. RIPE zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten, tot op heden aan de zijde van de Staat begroot op € 575 wegens griffierecht en € 904 wegens salariskosten advocaat (2 punten à € 452).

5. De beslissing

De rechtbank

- verklaart RIPE niet ontvankelijk in haar vorderingen;
- veroordeelt RIPE in de proceskosten, tot op heden aan de zijde van de Staat begroot op € 1.497;
- verklaart deze veroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is geweest door mr. R. Kalden, mr. J.W. Bockwinkel en mr. H.J. Vetter en in het openbaar uitgesproken door mr. H.J. Vetter op 13 februari 2013.

type: 2091

